

tenza poetica, in cui la più parte dei versi non si possono ridurre a nessun schema ritmico. Se ne giudichi dal tratto seguente.

Mujo vedendosi circondato nella sua *kulla* improvvisamente dal nemico, poichè :

(plot me Shkije fusha ish mushë)

la pianura era gremita di Slavi

shtat shahi në derë t'oborrit Mujen tue e rue

sette fucili « shahi » alla porta del cortile in agguato di Mujo,

e misurato coi suoi propri occhi il pericolo, chiama il fratello Halili in atto quasi di disperazione e gli dice :

“Çou, morë vëllá, se nji rrezik i math na ka gjetë,

(mâ parë deken, Halil, e kam mendue)

se s kam mendue se vijnë Shkijet me më rrethue.,

Atëherë Halili në kamë ásht çue :

(“Fort ti baca Mujë, kâka ngushtue ! „)

(“O Halil, Muja po i thotë,

(un kam drejtë sot me u ngushtue,)

lufta në vend të keq na ka qillue ;

(tash na në luftë kúr të bâjm me rá)

të dyvet Shkijet kan me na pré

e me skpi t'onë kan me lue. „

(Buza në gaz Halilit po i shkon ;)

“ po ti, bac, Mujos po i thotë,

na nder Shkije kúr kemë pasë shkue,

(shum zollum e kemë pasë bâ)

edhë atyne keq u ka ardhë ;

tash kan ardhë gjaqet me i nxjerrë. „

“ Prâ Halil, Muja po i thotë,

(tash nji punë un kam mendue)

të tanë robët nder shpatë po i shtimë ;

ti Halil, nanen me e pré,

edhë t'a prejsh Kunen e devojken,

e un gruen t'ême po e pres,

e njitë mas sajë kam me pré nusen t'ande,

masandëj në luftë do të bijmë,

(edhë në kjoftë të dy me metë)

(kerrkond (sic) mrapa na nuk lâmë.„)